

да не закѣсишъ, ꙗзари за себе си, Боже мой; защото твоето име се призва върху градьтъ ти и върху люднѣтъ ти.

(20) И ꙗко то говорѣхъ азъ още, и се молахъ, и исповѣвахъ грѣхътъ си и грѣхътъ на люднѣтъ си Израиля, и приносихъ моленнѣто си прѣдъ Господа Бога моего заради святата гора на Бога моего, (21) и като още говорѣхъ въ молитвата, бѣжашъ Гавриилъ, когото бѣхъ видѣлъ въ видѣннѣто по на прѣдъ, като легѣше скоро допрѣ се до мене около часътъ на вечерната жертва; (22) и вразуми мя, и говори съ мене, и рече: Данииле, сега излѣзохъ за да ти направя да земешъ разумъ. (23) Въ началото на молбѣтъ ти излѣзе заповѣдъта; и азъ дойдохъ да ти кажа това, защото си олюбезенъ; за то разумѣй думата, и разбери видѣннѣто.

(24) Седмдесетъ седмици се опредѣлиха заради люднѣтъ ти и заради святииъ ти градъ за да се свърши прѣстапленнѣто, и да се довършатъ грѣхонѣтъ, и ꙗда стане умиловеннѣто за беззаконнѣ, и ꙗда се въведе вѣчна правда, и да се запечата видѣннѣто и пророчеството, и ꙗда се помаже Прѣсвятииъ.

(25) ꙗкознай прочее и разбери че ꙗко излизаннѣто на заповѣдъта за да се съгради изново Иерусалимъ до Мессия Въждѣтъ ще бѣждѣтъ седмъ седмици, и шестдесетъ и двѣ седмици: ще се съгради изново стѣната и стѣната, ꙗко то въ врѣмена утѣшнѣтелни.

(26) И подиръ шестдесетѣтъ и двѣ седмици ꙗко се постѣе Мессия, но рече заради себе си; и люднѣтъ на възждѣтъ който ще

дойде ꙗко погубятъ градътъ и Усвятилището; ꙗко свършѣтъ му ще дойде ꙗко потоиъ; и до свършѣтъ на бранѣта има опредѣлени погнѣвания.

(27) И ꙗко постави завѣтътъ ꙗко мнозина въ една седмица; а въ половината на седмицата ще прѣстане жертвата и приношеннѣто, и върху крилото на шмерзоститѣ ще е запустителътъ, ꙗко до свършваннѣто на врѣмето ще се даде опредѣленнѣ върху запустѣннѣто.

## ГЛАВА 10.

Въ третето лѣто на Кира Персийскитѣ царь откри се слово Даниилу, ꙗко когото името се назва Валтасаръ; и словото бѣ истинно, и бѣдствнѣта голѣми; и разбра словото и разумѣ видѣннѣто. (2) Въ онѣзи дни азъ Даниилъ бѣхъ въ сѣтуваннѣ три цѣли седмици: (3) хлѣбъ желателенъ не ядохъ, и месо и вино не влѣзе въ устата ми, и ни еднѣкъ ꙗко не помазахъ себе си додѣ се исполнихъ три цѣли седмици.

(4) И въ двадесетъ и четвъртитѣ денъ на първѣиъ мѣсецъ, като бѣхъ при брѣгътъ на голѣмата рѣка, която е Тигръ, (5) ꙗко подигнахъ очитѣ си и видѣхъ, и ꙗко единъ человекъ облѣченъ съ ленени дрехи, и чрѣслата му бѣха опасани съ чисто злато Уфаско, (6) а тѣлото му бѣ ꙗко хрисолитъ, и лицето му ꙗко видъ на свѣтѣкавица, а очитѣ му като свѣтила огнени, и мишцитѣ му и ꙗко зѣбѣтъ му на гледъ като мѣдъ лъскава, и огласѣтъ на думитѣ му като гласъ на народъ.

ѿ Псал. 79; 9, 10.

102; 15, 16.

ѿ Псал. 32; 5. Иса.

65; 24.

ѿ Гл. 8; 16.

ѿ Гл. 8; 18. 10; 10, 16.

ѿ 3 Цар. 18; 36.

ѿ Гл. 10; 12.

ѿ Гл. 10; 11, 19.

ѿ Мат. 24; 15.

ѿ Иса. 53; 10.

ѿ Иса. 53; 11. Иер.

23; 5, 6. Евр. 9; 12.

Отк. 14; 6.

ѿ Псал. 45; 7. Лука

1; 35. Иоан. 1; 41.

Евр. 9; 11.

ѿ Ст. 23. Мат. 24; 15.

ѿ Евр. 4; 24. 6; 1, 15.

7; 1, и дрѣ. Неем.

2; 1, 3, 5, 6, 8.

ѿ Иоан. 1; 41. 4; 25.

ѿ Помазаниникъ.

ѿ Иса. 55; 4.

ѿ Неем. 4; 8, 16 — 18.

6; 15.

ѿ Иса. 53; 8.

Мар. 9; 12. Лука

24; 26, 46.

ѿ 1 Пет. 2; 21. 3; 18.

ѿ Мат. 22; 7.

ѿ Лука 19; 44.

ѿ Мат. 24; 2.

ѿ Мат. 24; 6, 14.

ѿ Иса. 8; 7, 8.

Гл. 11; 10, 22.

Наумъ 1; 8.

ѿ Иса. 42; 6. 55; 3.

Иер. 31; 31. Иса.

16; 60 — 62.

ѿ Иса. 53; 11. Мат.

28; 28. Рим. 5; 15, 19.

Евр. 9; 28.

ѿ Мат. 24; 15. Мар.

13; 14. Лука 21; 20.

ѿ Виж. Иса. 10; 22, 23.

28; 22. Гл. 11; 36.

Лука 21; 24. Рим.

11; 26.

—

ѿ Гл. 1; 7.

ѿ Гл. 8; 26.

Отк.

19; 9.

ѿ Ст. 14.

ѿ Гл. 1; 17. 8; 16.

ѿ Мат. 6; 17.

ѿ Бит. 2; 14.

ѿ Ис. Нав. 5; 13.

ѿ Гл. 12; 6, 7.

ѿ Отк. 1; 13 — 15.

15; 6.

ѿ Иер. 10; 9.

ѿ Иез. 1; 16.

ѿ Иез. 1; 14.

ѿ Отк. 1; 14. 19; 12.

ѿ Иез. 1; 7. Отк. 1; 15.

ѿ Иез. 1; 24. Отк.

1; 15.